

NAPLO

Előfizetési ár:
Egész évre 4 K || Egy szám ára 4 fillér.
Fél " " 2 K
Fáladvarokon 6 fillér.
Megjelen minden hétfőn reggel 7 órakor

Felelős szerkesztő:
DERÉKY ANTAL

Igazgató:
ERDÉSZ ZSIGMOND

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII., DOHANY-UTCZA 88. SZ.
Közlemények átvétele csak jelzéssel van megengedve

Őrült a háztetőn Megtámadott bucsusok

Félemberek.

Nem sporadikus jelenségekkel, tünetekkel, hanem tömegesen fellépő, szinte járványszerű kór-állapotokkal áll szemben a nagy társadalom, látva a mételyző erkölcsatlenség, a fertőző bűn terjedését azon félemberek tömegében, akik hivatva volnának nemzetünknek és a társadalomnak a jövőben oszlopló és majdan világitó fátylúval is szolgálni.

Lezajlottak az országban az értekezési vizsgálatok, ezrével kerülnek ki az életbe az ifjak; ezrével lépnek a magasabb kiképzést nyújtó egyetemek, tanintézetekbe és számtalan félemberek, féltudással, semmi erkölcsessel, a reális élethez szükséges alap nélkül kerül a társadalom forgatagába; menni szeretne, de nem találja meg az utját, nincs a ki-jelölje neki az irányt, nincs a ki-vezesse a nagy sötétségben és ekkor érzi, ekkor tudja meg csak, hogy az a nagy önhittség, az a túlzott önbizalom, mely eltöltötte, mikor érettnak nyilvánították, csak sétatálcza a kezében, melylyel feszíteni lehet, de nem mankó, melyre egész bátran, teljes bizalommal rátámaszkodhatik.

Ott áll az élet nagy és nehéz kérdése előtt; belebámul a bizonytalan jövőbe, a rejtélyes nagy sötétségbe és ha megvan benne a komolyság erkölcsi érzéke, tétozáni kezd, inogni és nem tudja melyik út vezetne az állandó boldogság felé, mert erről már korábban elmélkedni, gondolkodni meg nem tanították.

Azután? ...

Azután feldobja a kalapját és a mely irányban az lecsik, arra veszi utját; vagy va-banquot játszik a jövőjével; apró czédulákra leír néhány pályát, a kalapjába teszi, lehunnya a szemét, vakon belemarkol és azt választja jövőendő pályájának, a mit a kihuzott czédula számára megjelöl, mert ebben hiszi a sors intését megnyilvánulni.

És ezek az érettnék deklarált, testben, lélekben és tudásban is még csak félemberek a legtöbb esetben elbotlanak az élet rögzös küzd-terén; hiányzik a belső tartalom: az akaraterő, az erkölcsi alap, a hit erős támasza belőlük és mindezeknek híján lévén, feltarthatatlanul rohannak kijelölt útjaikon, míg a tár-

sadalom megméltelyezőivé, az erkölcsök megrontói, a munkakerülés proletárijai lesznek.

Mind e tények, e megdöbbentő igazságok azt bizonyítják, hogy gyermekeinknek és ifjúságunknak egész nevelési és tanítási rendszere nemcsak hiányos, de határozottan rossz, mert minden törekvése csak az ész fejlesztésére, az agy megterhelésére törekszik, míg mellette a szív, a lélek parlagon marad, az erkölcsök veszedelmesen hanyatlanak és a bűnök melegágyába a magvak elhintetnek...

Ez a vád, mely — a tények kérelhetetlen logikájával — az egész társadalomra nehezedik, nem háriható kizárólagosan a tantestületekre, tanárookra, tanítóokra, mert hiszen ezek megkötött tanrenddel, szigoru marsrutával végzik teendőiket; a hibát első sorban a családi és a szülői elfogult, vak szeretetből kifolyó ferde és teljesen elhibázott nevelésben és csak másodsorban az elavult, hagyományos, rossz tanítási rendszerben kell keresni, mely utóbbi csak félembereket képes a társadalomnak és a nemzetnek nevelni és így fejlődik ki nálunk a gombamód szaporodó értelmi proletárius, mely könyökkel taszigálja, lábball tapossa egymást a keserű kenyéért folytatott vértizzadó harcában.

Véget kell vetni a proletárok, a félemberek nevelésének; ezt csak egy módon érhetjük el, ha a nevelésből a szülők is kivesszük maguknak lelkiismeretesen a megillető nagyobb erkölcsi részt; ne tömjük meg gyermekeinket tudományyal, mert a társadalom nem képes valamennyinek kenyeret adni; hasznos, munkáserőket kell az ifjúságból nevelni, a kiknek megélhetését maga a munka biztosítja. A szülők ne fecséreljék az áldozatokat oly gyermekeik ferde nevelésére, a kiket a természet nem áldott meg magasabb tehetségekkel, de közepes tehetségűeknek megfelelő munkakörben, a társadalomnak mégis hasznos tényezőivé, a polgárság megerősítő oszlopai lehetnének.

A gyermek egyéni hajlamai már korán megnyilvánulnak; ezeket kell a szülőknek és tanároknak gondos megfigyelés tárgyává tenni; a felserdült gyermeket nem szabad kor-bácscsal, szigorral, ijesztgetésekkel a tanulásra kényszeríteni; a szülőknek meg kell nyugodni a tanítók,

a tanárok véleményében, mert csakis ezek vannak hivatva életre kiható véleményt mondani a gyermek szellemi képességéről; viszont bünt követnének el azon tanfériak, a kik a kellő időben elmulasztanák a szülőket arról felvilágosítani, hogy a gyermek szellemi képességei nem bírják meg a tananyag feldolgozását, mert akkor még volna idő a gyöngé ifjut más cél és más pálya felé irányítani.

Egy azonban bizonyos és elvitázhatatlan: hogy az erkölcsi és vallásos nevelést a szülői háznál kell kezdeni és magasabb ethikai tisztaságra az iskolában kell fejleszteni, nem régi elavult, dohos, penészes fogalmak, hanem az előrehaladott kor tiszta nemes szellemében, mert ha ezt elmulasztjuk, akkor mindég csak rosszra, dologtalanságra és bűnre hajló félembereket, durva, ciniikus proletárokat fogunk a közéletnek nevelni.

Deréki Antal.

Miért nehéz az élet Magyarországon?

Akik megélnék Magyarországon, úgy látszik nem — a magyarok.

Legalább a magyarok egy része és jókora része folyton-folyvást panaszkodik, hogy: Nehéz az élet! Nem lehet már itt megélni! És átvitorlázik az újvilágba, Amerikába, a feneketlen bányákba, a bizonytalanba, a rettenetes küzdelembe.

És akik megélnék itt Magyarországon, jól, pompásan: azok nem a magyarok. Vagy legalább nem a magyarok egy jókora része...

Hanem az élelmesek és a bolgárok! A bolgárokat jól kell ismernünk. Kis földcskét bérelnek először. Akkorát olykor, mint a tenyerem. Aztán itt ültetgetnek, kertészkednek — csodás szorgalommal, leleményességgel — és eredménytelenül.

Ez a kis földterület évről-évre nő, akár a fa gyűrűzete, melynek minden esztendőben új és szélesebb közege támad.

És? Olvassuk csak, mit ír egy utazó, aki Bulgária viszonyait tanulmányozza. ... A minap néhány honfitársammal

voltunk együtt; ültünk a kertben s természetesen magyarul beszélgettünk. Egyszerre csak egy bolgár közkatona lépett az asztalunkhoz s tiszta magyarsággal, udvariasan üdvözölt bennünket. Beszélgettünk vele és ekkor elmondta, hogy két évig Budapest határában keréskedett s szeretettel gondolt hazánkra, melyhez fogható szép ország nincs több a világon. Mihelyt az uniformist leteszi, visszamegy Magyarországra. Téli azonban mindig visszatér övéhez. Szereti azt az országot, amely kenyeret ad neki, de szívének minden érzésével az édes anyaföldön csügg. Nem úgy mint a mi véreink, akiknek nagy része, ha átkelt az oceanon, örökre elszakad hazájától.

Nos, hogy tetszik ez kedves magyarom? Hát nem borítja arcodat a szégyenpir annak hallására, tapasztalására, hogy idegenek, a haza határán kívül élő emberek ajkairól kell megtudnunk:

— Hogy igenis ez a haza, a mi hazánk kenyeret ad neki és honfitársainak. Bőséges kenyeret. Nem csak akkor, mikor dolgozik, de télire valót is. Hogy ez a haza oly szép, melyhez fogható szép ország nincs több a világon. Azért jó ide kenyeret keresni a bolgár. De mielőtt megkeresi és megtollasodik, visszatér hazájába, mint a szorgalmas méh visszarepül köpűjébe. Mert szívének minden érzésével övéin és az édes anyaföldön csügg.

Bizony meg lehet élni Magyarországon is. Szépen, gyönyörűen! De dolgozni is kell ám becsületesen.

Hiszen Amerikában se adják a dollárokat ingyen. Ott kell csak aztán igazán dolgozni. És végezni olyan munkát, amely munkához itthon nyulni se akar a magyar. A föld alá bujna szégyenle-tében.

Bezzeg, megfogja ott a tengeren túl a kivándorló még a utca-seprűt is.

Az a baj, hogy itthon nálunk mindenki kétszer annyit költ, mint amennyit kereshet és keres. Az a hiba, hogy nálunk mindenki módján felül él, ruházódik, lakik, vendégeskedik, de félannyit dolgozik, mint kellene és lehetne dolgoznia.

S ha földje, nagy földje, terjedelmes

birtoka van is sok birtokosoknak, annyi eredményt sem tud produkálni aránylag, mint a bolgárok a maguk kis bérelt kertjükben... Mert Magyarországon — a keves — sok az okos ember. De kevés a dolgozó kéz...

Hát azért nehéz az élet — szép Magyarországon! bgp.

A Napló Mindenütt

Becsapott finác.

Ferenci Károlynak, a jókedvű és népszerű művésznek, a főváros közelében, Rákosszentmihályon van lakása. Mint Budapest közelében mindenütt, úgy itt is igen sok a finác és Ferenci Károlynak nem kis passziója az, ha közülök egyenként kifoghat. Így történt ez most is, néhány nappal, Nagy Endréék Budapestről való elutazása előtt is. Ferenci lakásáról a fővárosba igyekezett és magával vitt egy háromliteres kosárba font üveget — üresen. Az üveget balkezelével fülénél fogva, felszállott a villamos vasutára és annak peronjára állt. Mikor a Fehérvári-úton a vámvonalhoz ért, megállt a villamos, hogy a pénzügyőr, aki az utasok árut elvámolja, főlisszállhasson. Ferenci, mikor meglátta a főlisszállni készülő finácot, szokása szerint gonosz tervet forrált. A kosaras üveget fölfűzőn a levegőbe emelve, átfutott a villamos-kocsin, annak másik végén leugrott az utra és elkezdett sebesen futni. A finác természetesen rögtön észrevette a gyanús üveggel menekülő alakot. Ő is leugrott a kocsirol és utána vetette magát Ferencinek. A hosszalábú művész ezt látva még gyorsabban kezdett rohanni és a lehető legrosszabb, legjárhatatlanabb utakra csalta maga után a finácot. A pénzügyőr, aki véletlenül nem volt valami nyurga fiu, lihegve szaladt Ferenci után.

— Álljon meg azonnal! — kiáltott utána.

— Majd bólonó leszek! — szolt vissz kedélyesen Ferenci.

Utóból kezdődött a vad hájsza. Végre is Ferenci sajnálni kezdte az izzadó finácot, meglátszott lépteit és hagyta, hogy a finác a gallériánál fogva megkapja.

— Mutasd te kópé azt az üveget! — szolt rá lihegve a pénzügyőr.

— Tessék! — nyugította át Ferenci a kosarat.

A finác megnézi az üveget és a füléhez tartva meglóbálja.

— Hát ez üres! — ordította dühösen a finác. — Ezért szaladtam én az ut után!

— Hát ki mondta, hogy szaladjon! — szolt flegmával Ferenci.

A végrendelet.

Egy ismert brassói közlegyzőhöz beállított egy falusi bíró. Szép száll magyar ember, csupa élet és jókedv. Annál kellemetlenebbül hatott azon kijelentése, hogy végrendeletet akar. Házon, földön, ökrön, és egyéb ingóságokon bamar tustek, csak még egy fontos dolog volt hátra: az asszony. Izgett-mozgott a bíró ur, végre kibökte: — Most még az asszonyt kéne elhelyezni.

— Az rendben van, bíró uram, gondoskodva van elég jól az asszonyról. Megátolkodottan szegi hátra a nyakát a bíró ur és szolt:

— Tessen csak beirni, hogy az asszony halálom után szomszédomhoz menjen feleségül, az ügyis özvegy.

— Hát ez mire lesz jó?

— Csak tesszen irni, világéletemben ellenségem volt az az ember.

A címer.

A nagyváradi Tisza Kálmán-téren díszes, új palota épül: az Ügyvédi kamara új székháza. Az ügyvédek háza már tető alatt van és most már a külső díszítési munkák folynak rajta. Domborművek is kerülnek rája és az utóbbi napokban épen ezek elhelyezésére ügyelt fel a nagyváradi szobrász, akinek műterméből kikerültek. A mikor déltájban a szobrász lejött az új épület állványairól, találkozott egy öreg ügyvéddel, aki mint az alperesek réme, közismert az egész vármegyében.

— No, művész ur, hát készül a mi házuk? — kérdezte az öreg fiskális.

— Bizony készül, — felelte a szobrász, épen most raktuk fel a homlokzatra az ügyvédek címerét.

— Az ügyvédek címerét? Ugyan? Hát az micsoda?

— Egy gyönyörű dombormű... Egy nyuzott róka és mellette két bór...

A beteg Nyáray Tóni.

Mikor a bohémek királya Nyáray Antal, legközelebb Szombathelyen vendégszerelt Nádassy szintársulatánál, egy este erőt vett rajta a hypochondria és lemondta az operette előadását, mert állítólag erős torokgyulladásban szenved; semmi áron nem akart játszani és Nádassy rábeszélésére csak úgy ígérte meg a fellépést, ha az orvos azt megengedi.

Az élelmes Nádassy orvost küldött Nyáray lakására, aki alapos vizsgálat után határozottan kijelentette, hogy a művész ur bátran játszhatik, sőt énekelhet is, az ő — már mint az orvos — felelősségére.

Nyáray játszott és énekelt is — a szokott sikerrel. Előadás után, a vacsoránál megkérdezte aztán az orvostól, hogy szabad-e neki künn a szabad kerti levegőn ülni?

— Menjen a pokolba! — mondta nevetve a doktor. — Hiszen én Stadler Dóri ügyvéd vagyok! Tabló!

Ez a Nyáray betegségének tragikomédiája...

Minden étkezés után egy késhegynyi

DIGESTOL GLÜCK

legközelebb emésztőporból, mely elősegíti az emésztést, fokozza a bélműködést és étvágyjavítólag hat. Javalva van a gyomor és bél legteljesebb bántalmainál, bélrengésnél, ét-oo vágytalanságnál stb. —

Kapható 3 K-ért minden gyógyszerárban 5 dabott 5 K-ért franco küld. Főraktár: **GLÜCK REZSŐ** gyógyszerára Budapest, VI., Hungária-körut 93.

Fontos az utazó közönségnek,

hogy hová menjen először, ha Budapestre megérkezik?

Budapestre érkező közönség kényelme szolgála

Uj idők

kövész, mely a Nyugati pályaudvar közelében a Tőzsde, Vigaszház, Parlament, Vallás-, Igazság- és Börtönügyi minisztériumok, Kuri, Kir. Tabla, Törvények és Járásbírók központján, a városi és külső villamosok megállójánál, a város legforgalmasabb pontján az he yánál a legnagyob és legmodernebb kávéháza. A vasuton érkező közönségnek kényelmes tolelt helyiségek állnak rendelkezésére. Az országos vidéki lapjait, mindenféle sportlapot is kaphatók. Pontos leltismeretes és legügyesebb kiszolgálás. Esténként vacsi Kiss Lajos tizenégytű emekura hangverseny.

„UJ IDŐK“ kávéház VI., Váci-körut 45.

Örült a háztetőn.

Ostrom egy örült ellen.

Nagyváradon a napokban háborzonogató eset történt: izgalmas, rémes küzdelem egy örülttel a háztetőn.

A Kolozsvári-utca 6. számú házban lakott Spiegel Dávid helynéküli mázoló segéd. Az udvar végében egy fakamrában van a vacca. A robusztus, bivalyerejű ember tipikus alakja a Katonavárosnak. Erősen alkoholista a szerencsétlen s ha többet ivott a kelleténél, félelmes ereje miatt rettegetté vált. Tört, zuzott s ugyancsak eldöngötte, aki az utjába került. Emiatt sokszor volt dolga a rendőrséggel s bírósággal is, de szigorubban nem büntették. Végzetes szenvedélyéhez hozzájárult betegsége is: az epilepszia, mely mostanában sürri meggyötörte.

Az atléta szervezetet rendkívüli módon megviselte a szenvedés, annyira, hogy Spiegel Dávidon hetek óta a súlyos idegbaj tünetei mutatkoztak.

A szerencsétlen ember egy napon reggel öt órakor felkuszott a szomszédos ház tetejére s velőtrázó ordítással felverte az egész utcát. Pár perc múlva már sürü tömeg állt a ház előtt. Spiegel ott ült egy kényesen s nagy gesztusokkal hadonázva artikulálatlan hangon kiáltozott, énekelt. Egy rendőr leakarta csalogatni az örültet, aki retentő dühre gerjedve, pusztá kézzel szedte szét a kényent s a téglákat az utcán összeverődött sokaság felé hajlítta. A tömeg rémülten futott szét s a tébolyodott ember most már a többi kényent is lerombolta hatalmas ökleivel és két kézzel dobálta a téglákat az utcára.

A helyzet nagyon veszedelmessé kezdett válni és a közel lakók ónok látták, hogy segítségül hívják a rendőrséget. Nem sokára meg is jelent egy csapat rendőr. Az örült fogait csikorgatva ordított a rendőrökre:

— Az istennel akartok porbe szállni?

És csak úgy zuhogtak a fél téglák az utca kövezetére. Az örjögő embert meg sem lehetett közelíteni. A rendőr-ormester szép szóval akart birni vele, de csaknem fejét érte a hatalmas téglá, amit a szerencsétlen roppant erővel felé roptított. A rendőrök tanácstalanul álltak, míg végre telefonáltak a tűzoltóknak. És jöttek mentőponyvájukkal a tűzoltók, akiket az örült szintén téglazáporral fogadott. A járőrelők élete fergott veszélyben, az utcán megakadt a közlekedés. Most már tenni kellett valamit. A rendőrök elhatározták az ostromot.

Egy bátor ember, Széles István hatalmas vasruddal ment föl a háztetőre. Óvatosan akarta a dobáló örültet megközelíteni, de ez észrevette a szándékot, s egy cserépszindelyvel fejbe dobta. A kocsi elborította a vér, de azért nem hátrált meg. Most már segítségére érkezett Mados István, a rendőrség legvállasabb legénye, aki szintén elszántan mászott a tetőn a veszedelmes ember felé.

Most kezdődött a borzalmas izgató küzdelem a háztetőn. A rendőr egy ugrással az örült mellett termett és vakarokkal nyalábolta át. A tébolyodott ember azonban kiszabadította magát s birokra kelt a rendőrrel. Rémes birkozás volt ez. Az örült félelmes ordításal rugott, harapott s az acélizmú rendőr minden erejét megfeszítve tudta megtartani az egyensúlyt a meredek és sikos tetőzetén. Szorításával maga alá gyűrte az örjögőt, de a másik pillanatban ő került alul s már-már úgy látszott, hogy mindketten lezuhannak a magashól.

A tűzoltók kifeszítették a mentőponyvát s a tömeg visszafojtott lélekzettel nézte az idegbontó harcot. Széles István kocsi véres fejét sietett a rendőr

segítségére, s végre negyedórai küzdelem után megkötözték a kétségbeesetten rugkapáló örültet.

Az így ártalmatlanná tett örültet a háztetőről a ponyvába eresztették, aztán a mentők az elmeegógyintézetbe szállították.

Blum Lajos

kőfaragó- és sirkőüzlete
Budapest, VIII., Köztemető-ut 4.

Magyar művészek által tervezett művészi sirmeklékek állandó kiállítása. Márvány, gránit- és syenit

sirmeklékek

egyszerű és díszesebb kivitelben kapható.

IRODALOM MŰVÉSZET

* Vergődés. Versek. Irta Bakfi Gyula újságíró. Kiadja: Bakfi Péter pályáőr, III., Homok-dűllő 6824. Ára 50 fillér.

A legnagyobb magyar megértő, a szeretetreméltó és a kis jóért nagy hibákat elnéző carlyli bőségű Ignotus irt ehhez a kis füzethez előzőt s Bakfi, a durcás arcú rikkancs, azzal nyugította át nekem, hogy emlékezzem meg róla a lapban. Akinek még kö van a nyelve alatt, beszéljen Demosthenes után. Nem, Bakfi Gyula, önt már csak félre lehet érteni, önnök csak rossz tanácsot lehet adni, mert Ignotus mindent felvázolt, ami az ön értékelését megillette s aki rászolgált, hogy ilyen agy foglalkozzék vele tíz-tizenöt percig, az, anélkül, hogy lenéznék Kiss Józsefet és Csörgő Hugót, nagyobb bizodalommal indulhat el jó-vője felé.

Munkára Bakfi Gyula, s ha ön se húzódik tőle, nem csak „tüllött anyagi viszonyait”, de sok más azt sinylőt is rövidesen rendezheti.

A füzetből álljon itt az az emelkedett hangú verse, mely a féktelen természettel ellentmondóan, tiszta meghatódásokra való fogékonyságot árul el.

SZÜLŐFÖLDEM.

Szülőföldem, te szép, egyszerű város, Most rebenned töltök egy éjszakát, Olyan nyugodt szegény bolygó lellem, Csavargó voltam, itten elfelejttem És élem a megbékülés korszakát.

Egyetlen embert sem ismerek itten, Mégis mindegyik olyan kedves. Kicsi korcsmába, bozontos hajjal, Reám hasad a tűzpiros hainal: Almos szemem az örömtől nedves.

Láttam nádfedeles kis szülőházam, Melyhez annyi édes emlék fűzött. Láttad-e ház, — mikor leborultam És saigó, síró imába fultam? Legyen szent az a vágy, mely ide fűzött.

Zombory Elemér.

* A budai szinkörben a mult héten a „Troubadour” című operát adták zsufolt nézőtér előtt, melyben Fodor Aranka a m. kir. Operaház tagja és T. Halász Adél mint vendégek léptek fel. Fodor Arankát nem kell uira felfedeznünk, szép alt hangjával, erős drámai alakításával most is lelkesedésre ragadta a közönséget. Halász Adél, aki Leoat énekelte, kitünően képzett, tiszta hangjával, stilszerű játékaival méltón rászolgált az elismerésre. Beiczl a címszerepet énekelte teljes meglepedésre, sőt a „strettát” meg is kellett ismételnie. Róza bársonyos baritonhangjával keltett méltó feltűnést. Vajda és Déry Róza a legnagyobb igyekezettel és sikerrel támogatták az együtttest. A kar és zenekar Orbán Árpád erélyes, értelmes vezénylete

LÖWY JÓZSEF Sirkőraktárában 10 K-tól feljebb romok kivételű sirkővek rendkívüli nagy választékban kaphatók.

Budapest, II., Fő-utca 88. sz. (Pálffy-tér mellett) saját házában

Minden e szakmába vágo munkák, temetői javítások, véresek és aranyosok jutányosan és lelkiismeretesen készülnék.

alatt kitünően tartotta magát. A rendezés és kiállítás kifogástalan volt. Az újdonságok sorozatát most „A kis boszorkány” című operett követi, mely e hó 9-én kerül színre először, a főszerepekben Fóti Frída, Albert Erzsi, Déri Rózsi, Falussi, Kiss Mihály, Tábori, Latabár és Virággal.

* **Uj színtársulat a fővárosban.** Nádassy József a soproni színház buzgó igazgatója azzal a kérelemmel fordult a közoktatási miniszterhez, hogy a soproni színház felépüléséig, december hónapig a Várszínházban tarthasson előadásokat. Ez ügyben Töppler Kálmán soproni polgármester egy küldöttség élén tisztelt Molnár Viktor államtitkárnál, aki megígérte, hogy a méltányos kérelemnek lehetőleg helyt adnak.

* **Földművelő mükedvelők.** Nemesbodon, Vasme gyében, Sommer János tanító lelkes buzgólkodása folytán, a földművelők közül alakított mükedvelői társulat június 27 és 29-ik napjain előadta „A bor” című kitünő parasztvígjátékot. A közreműködő egyszerű emberek olyan sikerrel oldották meg feladataikat, hogy a nagy közönség részéről tüntető tapsokra valóban rászolgáltak. Kitünően játszották szerepeiket Ille Ida, Völgyi Mária, Csukovics Margit, Pállos Regina, Heteyey Ilka, Miklóssy József, Heteyey József, Talabér János, ifj. Fábrián Károly, Náray Ferenc, Koltay Vince és Varga Gyula. A legnagyobb dicséret azonban Sommer János derék tanítót illeti, aki az előadást fáradhatlan buzgalommal, nagy odaadással rendezte és a népet ilyen szellemi foglalkozással, a szép és nemes íránt fogékonnyá tette.

* **A soproni színtársulat.** Nádassy József igazgatása alatt, Szombathelyen mindinkább fokozódó érdeklődés mellett folytatja előadásait és az előbb majdnem betiltott „Tanítónő” olyan kitünő előadásban hozta színre, hogy azóta már többször megismételték. Harsányi Margit a címszerepet kitünő organumával, erős drámai játékkal mesterségesen játszotta. Nádassy József bizonyította, hogy gazdag tudása a komoly szerepkörben is képes kiváló nyújtani. Sági Sári, Aranyossy Annus és Vörös Gizel kisebb szerepekben is tetszést arattak. Tompa Kálmán kitünő alakítása mellé, méltán sorakozott Farnossy öreg lelkése, mely eredeti és jellemző volt. Földes a tanítót kabinetlakka emelte, Székely mint káplán erőteljesen alakított, Saló remek szolgabíró volt. Nagy Dezső pedig ellenállhatatlan komikumával aratott zajos tapsokat. Galgóczy és Nagy Miklós kisebb szerepekben jók voltak.

* **„A tündérszereltem”** című operette Nádassy igazgató szakavatott rendezése és Simándy karnagy erélyes vezetése mellett eddig már két zsúfolt ház előtt került színre. A siker főerde me Szilassy Etelt illeti, aki ugy remek énekével, mint gazdag toaletteljével általános feltűnést keltett. A sikerben osztoztak vele Nádassy, a kitünő komika, Aranyossiné és Antal Erzsi, míg kisebb szerepekben Harsányi Margit és Fátyol Hedi tündek ki. A férfiak közül Nagy Dezső, Rákossy Ferenc, Földes Dezső és Szarvassy Jenő véltelkedtek egymással a sikerért, amiből mind-egyiknek bőven kijutott. Máté kitünő táncáért külön tapsot kapott. Székely, Nagy Miklós és Görög Olga egészítették ki a remek összejáratot, melyre ugy Nádassy, valamint ambiciózus társulata méltán büszke lehet.

MIT IGYUNK?
 hogy egészségünket megóvjuk,
 mert csakis a természetes szén-
 vavas ásványvíz erre a leg-
 biztosabb óvószert.

A mohai Ágnes-forrás, mint természetes szén-savdús ásványvíz, feltűnően tisztá, kellemes és olcsó savanyvíz; dús szén-savtartalmánál fogva nemcsak biztos óvószert fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógyóknál fogva kitünő szerepet játszik a legkülönbözőbb gyomor-, légszervi és húgyvezetési betegségeknek. 20 év óta bebizonyosodott, hogy még ragályos betegségektől is, mint typhus, cholera, megkímélte azokat, a kik közönséges ivóvíz helyett a bakteriummentes Ágnes-vízrel éltek. Legjellegesebb orvosi szaktankönyvek által ajánlva. Számos elismert nyilatkozat a forrás ismeretét fűzetében olvasható. Hár-tartások számára másfél literrel, valamint nagyobb üvegekben minden kétes értékű mestorszerűen szén-savval töltött vizet, sőt a szódavízrel is olcsóbb; hogy az Ágnes-forrás vizét a legzöngyebb ember is könnyen megszerezhesse, nagyobb vidéki városokban lerakatok szervezték, ugyanott a forrás leírásának ismeretét fűzeté ingyen kapható. — A forráskezelés. — Kapható minden fűszerüzletben és élelmiszer-vendéglőben.

Megtámadott bucsusok.

A szociáldemokraták tulkapásai immár átlettek azokat a határokat, a melyeknél végeszakad a türelemnek, s ha lesznek következmények, azért felelősök ők lesznek...

A héten történt botrány egyik megnyilatkozása annak, hogy a vádallati érzés, amelyet az átkos tanok folytán magukba szívnak a szerencsétlen, jobb sorsra érdemes munkások, milyen galád megvetésre méltó tettekre ragadják el az embereit. Védtelen, ártatlan bucsunépet megtámadni — kell-e chez bátorság? Ugy-e nem?

Jelenvolt tudósítónk különben a következőkben számol be részletesen a szégyenteljes orvtámadásokról:

A gyűdi kegyhelyhez elzárándokolt pécsi közönség már visszafelé jött a városba a szokott ájtatosságok gyakorlása között, s csendesesen haladtak a Siklósi-utcán befelé, amikor az utca közepé táján hirtelen vad alak rontott közéjük egy kapunyílás alól, s egyenesen a menet élén haladó papnak rontott. A kezében hatalmas konyhakés villogott. Szúrást irányított a lelkes felé, s már-már lesújtott a gyilok, amikor egy katona, aki szintén megtette a fázarszó utat, kezével felfogta a merénylő csapását, s kiütötte a kezéből a kést. Erre azonban már többen ott termettek a hívek közül és méltó elbánásban akarták részesíteni az elvadult szociáldemokratát, aki kiszakította magát és nekiröghant az egyik deszkakerítésnek s működési színterét áttepte a — rétekre, azokat taposván.

Természetes, hogy fölháborodva kommentálták a hívek az eszeveszett ember támadását, s érthető kedélyhangulatban érkeztek a Rákóczi-utchoz, ahol előrohant a — második merénylő! Egész fiatal ember, 24 éves, volt az a támadó, névszerint Wermuthweisz István s ez már nem késsel, de téglával támadta meg a bucsusokat. Tulajdonképen abból keletkezett az egész botrányos verekedés, hogy ennek a Wermuthweisz Istvánnak egy Uj László nevű ismerőse kalapját ledobta a fejéről, mert kihívón mérte végig az előtte elhaladó bucsusokat, ami azokat sértette. Wermuthweisz erre téglát kapott föl és azt ráhajította Uj-ra, de az félreugorván, a téglá a nép közé röptült, s csaknem a papot találta! A vallásos érzületében ilyen módon megbántott bucsusokat többé nem lehetett már fékentartani s a nép ítéletet tartott, amely iszonyu volt! Megragadták a minden emberi érzésből kivetkőzött, tiszteletet adni nem tudó szociáldemokratát s csak hogy szét nem szedték. A nép haragja elől a rendőrök kariaiban kergestt menedéket, de azért a sok ütlegtől még sem menekülhetett meg. Rugták, tépték, ütötték, harapták, botokkal verték, esernyőkkel szurkálták a merénylőt, aki szintén osztogatott csapásokat, de ismét ártatlan emberekre: a rendőrökre, akik aztán hamarosan föl vitték a rugkapalózó embert.

Harmadszor is merénylet készült, a Ferencrendiek rezidenciája előtt, ahol három demokrata állott, felfegyverezve, de ezeket a szemfüles rendőrök még idejekorán eltávolították a hívők közleléből, úgy hogy el sem kezdhették a — futást.

E támadásokból ki lehet hámozni a tanulságot, hogy mindez tervszerien lett előkészítve és tervszerien készülnek a béke meghontására, mert ebben rejlik az egész erejük.

Igyunk mohai
 igyunk mohai
 igyunk mohai
 igyunk mohai

ÁGNES-

„A Nap”-nak mióta ellene egy szerintem jogosult sajtópórt indítottam, különös kedve telik abban, ha tajtékzó dühében, bosszútól lihegő mérges nyelvével szüntelenül rajtam koptathatja, és nevémet minden alkalommal, minden ok nélkül nyilvánosan meghurcolja. Csütörtök esti számában is, minden alapos meggyőződés nélkül, tehát vakon azt állítja, hogy valami Papp György nevű ember, akit eddig nem volt szerencsém ismerni és akit életemben sohase láttam, a „Naplónak” illusztris munkatársa volt, amit ezuttal, az igazságnak megfelelően a leghatározottabban kénytelen vagyok megcáfolni. Ha csak egy embert is képes a „Nap” előállítani, aki ennek ellenkezőjét bizonyítani képes, akkor én is készen nyilatkozom igazát elismerni, azonban azt hiszem, a közvélemény már rég tisztában van azzal, mennyire lehet és kell a „Nap” kirohanásait a valódi értékre leszállítani, ezért nem is bocsátokom tovább a cáfolgatásokba.

Erdész Zsigmond,
 a „Napló” igazgatója.

Fogak és fogsorokat, szájpadlás nélkül a természetes fogaktól meg nem különböztethető és rágásra kitünő 10 évi szavatosság mellett készit

Guttermuth János
 mű-fog specialista

Budapest, VII., Baross-tér 20. I. Jobbra 3. Kitüntetve. Kitüntetve

Kérem a névre és az ajtószámra figyelni, mert ketten vagyunk e házban. — Erkezőskor kérem a kapu alatti táblán levő 3-as számú gombot megnyomni, hogy az érkezők sorrendje betartassék. Telefon 159-63

Dr. Hönig Izsó
 Villanygyógyító- és Röntgen-inlézete.

Elektromágneses gyógyítás
 magas feszültségű áram, két fénykezelés, villamos fémfűrdők és az összes egyéb villamos gyógymódoak

BUDAPEST, IV., Károly-körút 24. I/I. Lift.
 Telefonszám 102-39.

Bevált gyógymód minden idült bajnál.

Uj FINSEN-féle tvlámpafűrdők
 sikerrel alkalmazva szivbajok, véredényelmeszesedés, szivszorongási rohamok, szivizombajok és ideges szivbaj ellen.

Rendelés d. e. 8-11-ig, délután 2-6-ig.
 Kívánatra prospektus.

HIREK.
 —
A hétről.
 Patológia.

(Két ur beszélget a „Riviera”-ban.)
 — Szokott maga újságot olvasni?
 — Na, hát nem szoktam?
 — Akkor hát tudja, mi az a patológia?
 — Én majd megfulladok itt a nagy melegtől, már annyi fagyaltot megettem, hogy korcsolyázni lehetne a gyomromon és maga itt felad nekem rébuszokat megfejteni!
 — Maga közönséges ember, maga nem tudja: mi a patológia?
 — Várjon télig, addig majd gondolkozom!
 — Hát én megmagyarázom azt magá-

nak. Az apró tolvajok zsebmetésésel, az éhez emberek tolvajlása, a szegény munkásnép tulzsúfolt tömeglakása, a szerelemtől megköttyösödött szobalányok marólug és vitrioldramája, a spiritusztól kigyulladt napszámos, a Dunába ugrott életunt emberek öngyilkossága: ez nem patológia! Érti?

— Na, hát nem értem?!
 — Amiket elmondtam, azok mind bűnök, olyan bűnök, amiket a törvénykönyv paragrafusai szerint reidésen börtönnel szoktak büntetni. Érti?

— Na — hát nem értem?! Azért, hogy magával egy asztalnál ülök, ne tartson engem olyan ostobának!

— Fulladjon meg és hallgasson!

— De ha egy pár vén kéjencet lilium-típráson, egy elegánsul öltözött, fényes dímát ékszerlopáson, a bankhivatalnokot sikkasztáson, a nagyságos vagy méltóságos urat panamázáson, a kaszinó előkelő tagjait hamis kártyázáson, vagy a magasállású tisztviselőt okírat és váltóhamisításon rajtakapják, — ez patológia! Érti?

— Érti a fene!

— Pedig könnyű megérteni! A rabló cigányokat, részeg bicskázókat, az éhségtől betörőket, az apró tolvajokat mind becsukják, — de a tekintetes, nagyságos és méltóságos gazembereket — felmentik, vagy sanatóriumba küldik, — a tudomány, a patológia firmája alatt!

— Most már értem!
 — Akkor fizesse ki a pikolómat! Ez is patológia... Flaneur.

Dráma az esküvő előtt.

Czeglédy János árpádi fiatal asztalosmester jegyben járt egy odaváló szép fiatal lánnyal, Sebesi Sárával és már az esküvőjük is ki volt tűzve. Az elmúlt héten azonban gonosz nyelvek otromba rágalmakat koholtak a szép menyasszonyról s persze gondoskodtak róla, hogy a hírek eljussanak a boldog vőlegényhez. A szerencsétlen fiatalember hitelt adott a kő-sza híreknek és visszaküldte a jegygyűrűt a menyasszonyának. A boldog-talan leány nem tudta elviselni vőlegényének elhidegülését és szerdán este beleugrott a kutba, ahol másnap találták meg a szép fiatal lánynak a holttestét.

Az öngyilkosságról értesítették Czeglédy Jánost, akit végtelenül lesújtott menyasszonyának halála. A legény elkeseredett. Egész nap sirt, s közben megcsinálta a tulajdon koporsóját, melynek deszkájára szép cifra betűkkel ezt a két szót véste:

ALUDJ ÉDESEN!

Azután elment Nagyszalontára, ott szemfődelet vásárolt és koszorút, amelynek szalagjára a következő szavakat íratta: Az élet álom, és Ember, a haláltól retteg! Végeztül levelet írt, amit a koszorújára tett s amelyben arra kéri hozzátartozóit és a leány szüleit, hogy temessék a menyasszonya mellé, a fejfájára pedig véssék a következő verset:

„Elmentem jó messzire,
 Ne legyen senkinek terhire,
 Menyasszonyom után e sírba tétetem,
 Mennyci hazámban véle ölelkezzem.”

Mikor mindezeket szépen elrendezte, elment menyasszonyának a temetésére. Mikor aztán a holttestet leeresztették a sírba és a rögök dübörögve hullottak a fiatal leány koporsójára, Czeglédy eltávozott 10—15 lépésnyire a sírgödörtől és melbe lölte magát.

forrást, ha gyomor-, bél- és légszűhurutól szabadulni akarunk.
 forrást, ha a vesébaj gyógyítani akarjuk.
 forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok állnak be.
 forrást, ha májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

Kedvelt borviz!

